

ΑΠΟΚΟΡΥΦΟΥΝΤΑΙ ΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΥΛΑΒΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Αἱ ὀφειλόμεναι ἐκδηλώσεις τιμῆς καί εὐλαβείας πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἤρξαντο εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀπὸ τὴν 1^η τοῦ Δεκαπενταυγούστου μέ τὴν ἀκολουθίαν τῆς Παρακλήσεως καί ἄλλων προσευχῶν εἰς τὸ θεομητορικόν αὐτῆς Μνήμα ἐν Γεθσημανῇ, εἰς τὸν μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης καί ἄλλους ναούς.

Αἱ ἐκδηλώσεις αὗται ἤρξαντο κορυφούμεναι, ὅσον ἐπλησίαζον αἱ ἡμέραι τῆς Θεομητορικῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως.

Μία τῶν ἐκδηλώσεων τούτων, ἦτο ἡ κατανυκτική ἅμα δέ καί μεγαλοπρεπῆς λιτανεῖα τῆς Ἱερᾶς εἰκόνας τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἀπὸ τοῦ Μετοχίου τῆς Γεθσημανῆς ἔναντι τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως πρὸς τὸ θεομητορικόν αὐτῆς Μνήμα ἐν Γεθσημανῇ, λαβοῦσα χώραν συμφώνως πρὸς τὸ Ἱεροσολυμιτικόν Τυπικόν καί τὸ Προσκυνηματικόν καθεστῶς τὴν 12^η τοῦ μηνός Αὐγούστου.

Ἡ λιτανεῖα αὕτη ἤρξατο τὴν 5.00 π.μ., ἀφοῦ προηγῆθη ἡ θ. Λειτουργία εἰς τὸν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καί εἰς τὸ ἔναντι τούτου Ἱερόν Μετόχιον τῆς Γεθσημανῆς. Πολλοὶ ἦσαν οἱ προσκυνηταὶ Ἑλληνικῆς, Ρωσικῆς, Οὐκρανικῆς καί ἄλλης καταγωγῆς, ἔτι δε καί οἱ ἐντόπιοι Ὀρθόδοξοι ἀλλὰ καί ὀπαδοὶ ἄλλων χριστιανικῶν ὁμολογιῶν, οἱ ὁποῖοι ἤδη ἀπὸ ὄρθρου βαθέος ἐκ διαφόρων σημείων προερχόμενοι, συνέτρεχον πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί τὴν χριστιανικὴν ὁδὸν καί κατέληγον πρὸς τὸ Μετόχιον, προσεκύνουν τὴν Ἱεράν Εἰκόνα, ἀκολουθῶς δέ ἀνέμενον εἰς τὴν αὐλήν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τὴν ἔναρξιν τῆς λιτανείας.

Τὸ σῆμα τῆς ἐνάρξεως ἐδόθη μέ τὴν κροῦσιν τῶν κωδῶνων τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Εὐθὺς ἀμέσως ἤρξαντο κινούμεναι αἱ μακραὶ τάξεις τῶν μοναχῶν, μοναζουσῶν καί τῶν ἱερέων, τῶν προπορευομένων τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας καί ἐξερχομένων ἐκ τῆς μικρᾶς νοτιοανατολικῆς πύλης τῆς αὐλῆς τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως μέ κατεύθυνσιν τὴν ὁδὸν τοῦ Μαρτυρίου.

Ὅπισθεν τούτων ἠκολούθει ἡ τιμωμένη εἰκὼν τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐν τῷ Μετοχίῳ φυλασσομένη, βασταζομένη ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος τοῦ Ἁγίου καί Θεομητορικοῦ Μνήματος ἐν τῇ Γεθσημανῇ Πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλουμένου καί περιστοιχουμένη ὑπὸ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, συνοδεύοντος τοῦ γέροντος Δραγουμάνου, Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χριστοδούλου.

Πολλοὶ ἦσαν οἱ προσκυνηταὶ, ὑπὲρ τὰς τρεῖς χιλιάδας, οἱ ἱστάμενοι ἔνθεν καί ἔνθεν καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς χριστιανικῆς ὁδοῦ, συνωστιζόμενοι, συνωθούμενοι, ἐνίοτε δέ καί ἠπίως φιλονεικοῦντες, ἵνα προφθάσῃ νά προσκυνήσῃ καί ἐγγίσῃ τὴν Ἱεράν Εἰκόνα καί ζητήσῃ τὰς πρεσβείας καί τὰς ποικίλας

βοηθείας τῆς ἐν αὐτῇ εἰκονιζομένης Θεοτόκου, Μητρός τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, θανούσης, ταφείσης καί πρό τῆς καθολικῆς ἀναστάσεως εἰς οὐρανοῦς μεταστάσης καί ἐκ δεξιῶν τοῦ Υἱοῦ αὐτῆς καθεζομένης ἐν «ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένης, πεποικιλμένης».

Τῷ τρόπῳ τούτῳ, ἀργῶ τῷ ρυθμῷ, ἡ Ἱερά Εἰκὼν διώδευσεν ὅλην τὴν ὁδὸν τοῦ Μαρτυρίου, σταθμεύσασα διὰ δέησιν πρό τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νιέφσκυ τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς, τῆς Ἱεράς Μονῆς Πραιτωρίου, τῆς Ἱεράς Μονῆς τῶν Ἁγίων καί Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης ἐντός τῶν τειχῶν καί τῆς Ἱεράς Μονῆς τοῦ Ἁγίου πρωτομάρτυρος καί ἀρχιδιακόνου Στεφάνου ἐκτός τῶν τειχῶν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν Κέδρων καί κατέληξεν εἰς τὸν ἀρχαῖον Ἱερόν Ναόν τῆς Κοιμήσεως καί εἰς τό Θεομητορικόν Μνήμα, ἐν ᾧ ἐψάλλοντο ὑπό τῶν ἱεροψαλτῶν καί τοῦ πλήθους οἱ ὕμνοι: «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων», «Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες, Θεοτόκε».

Μετά τὴν ἐν τῷ Ναῷ εἴσοδον, τὴν κάθοδον τῶν βαθμίδων καί τὴν προσκύνησιν τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος, ἡ Ἱερά Εἰκὼν ἐτοποθετήθη ἐπὶ τοῦ δι' αὐτὴν ἠὺτρεπισμένου Ἐπιταφίου ὀπισθεν τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος ἐν τῷ χώρῳ τῆς Πλατυτέρας, ἔνθα ἐσυνέχισαν νὰ προσέρχωνται οἱ πιστοὶ καί νὰ προσκυνῶσι, ἐγγίζοντες χεῖρας, ὄμματα, χεῖλη, μέτωπα καί ζητοῦντες τὴν Θεομητορικὴν βοήθειαν καί παραμυθίαν καί ἐν ᾧ ἐτελεῖτο ἡ ἀκολουθία τῆς Παρακλήσεως ἡ θ. Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ ἡγουμένου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος τοῦ Ἁγίου καί Θεομητορικοῦ Μνήματος ἐν Γεθσημανῇ Πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλουμένου καί συλλειτουργούντων ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου καί ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ὅντως τό γεγονός τοῦτο εἶναι ἐν ἐκ τῶν συγκινητικωτέρων καί σημαντικωτέρων τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου, στηρίζον διὰ τοῦ ἀχράντου προσώπου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου πολλάς ψυχάς Ὀρθοδόξων, ἀλλά καί ὁπαδῶν ἄλλων χριστιανικῶν ὁμολογιῶν, ἔτι δέ καί ἄλλων θρησκευμάτων, τῷ ἰδίῳ αὐτῶν τρόπῳ εὐλαβουμένων τὴν Θεοτόκον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder